

Στις 28.1.12 η Περιφέρεια Ηπείρου, σε συνεργασία με το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών, το Ίδρυμα Ιωσήφ και Εσθήρ Γκανή και την Ισραηλιτική Κοινότητα Ιωαννίνων, διοργάνωσαν εκδήλωση για την Ημέρα Μνήμης Ολοκαυτώματος. Σε μία κατάμεστη αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου, παρουσία των τοπικών Αρχών και με Γιαννιώτες όλων των ηλικιών, που παρακολούθησαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την εκδήλωση, αυτό που τονίστηκε από όλες τις πλευρές ήταν ότι τα Γιάννενα δεν ξεχνούν κι ότι θέλουν να αναδείξουν το πολυπολιτισμικό τους παρελθόν ως εφόδιο για το μέλλον. Τον σημαντικό ρόλο που έπαιξε η εβραϊκή κοινότητα στα Γιάννενα τόνισε στην προσφώνησή του ο περιφερειάρχης κ. Αλέκος Καχριμάνης, ενώ ο δήμαρχος Ιωαννίνων κ. Φίλιππος Φίλιος θύμισε ότι ο Ναζισμός εξόντωσε στα στρατόπεδα όσους εναντιώνονταν ή θεωρούνταν «άλλοι»...

Ο πρόεδρος της Ι.Κ. Ιωαννίνων κ. Μωυσής Ελισάφ στην ομιλία του έκανε μια αναδρομή στη γενεαλογία του αντισημιτισμού, καταλήγοντας στο ότι στη σημερινή συγκυρία υπάρχουν δύο ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν: Η ανάδυση και πάλι ενός υφέρποντος αντισημιτισμού, πολλές φορές και από επίσημα χείλη και η κρίση στην οικονομία και την κοινωνία. Ο κ. Ελισάφ έκλεισε την ομιλία του διαβάζοντας το συνταρακτικό ποίημα του Πωλ Σελάν «Φούγκα θανάτου». Κεντρικός ομιλητής ήταν ο συγγραφέας κ. Νίκος Δαββέτας, ο οποίος μίλησε για την ευθύνη που έχει ο σύγχρονος άνθρωπος να κοιτάξει κατάματα την ιστορία του και τον εαυτό του, επισημαίνοντας μεταξύ άλλων πως πρέπει «Να ανασυρθούν τα θύματα από την ανωνυμία, να ανακτήσουν τα ονόματά τους, να βρουν τη μεταθανάτια αξιοπρέπεια που απώλεσαν όταν τους πετούσαν σε τυχαίους λάκκους πέριξ των στρατοπέδων». Ο κ. Δαββέτας πρότεινε και κάτι διαφορετικό ως μνημείο μνήμης που θα μπορούσε να γίνει και στα Γιάννενα και στις άλλες πόλεις, μία ιδέα που υιοθέτησε ήδη όπως είπε ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης: «Χρειαζόμαστε ένα άλλο είδος μνημείου, κάτι που να διασώζει τα πρόσωπα, τους δημότες ενός άορατου δήμου που τελικά χτίστηκε στους αιθέρες. Γι' αυτούς που δεν θέλησαν ποτέ να γίνουν ήρωες ή ένδοξα θύματα ταιριάζει ένας απέριττος τοίχος με τα ονόματα των 1.850 δημοτών που απήχθησαν από τον γερμανικό στρατό κατοχής. Όχι για τους τιμήσουμε, αλλά γιατί σε αυτόν τον τόπο, οι θυσίες του λαού είχαν πάντα όνομα, επώνυμο και ηλικία». Μετά τις ομιλίες, η Φιλαρμονική του Δήμου ερμήνευσε το «Μαουτχάουζεν», του Μίκη Θεοδωράκη και του Ιάκωβου Καμπανέλη, σε μουσική διεύθυνση του Δημήτρη Αμπατζή και σολίστ την Ιωάννα Φόρτη (φωτογραφία). Η εκδήλωση έκλεισε με την ταινία ντοκιμαντέρ του Αλέν Ρεναί «Νύχτα και

Καταχνιά», ένα μνημειώδες έργο του 1955 που παρουσιάζει τη ζωή στο στρατόπεδο του Άουσβιτς.